

eul_wid: rvm-aa

Μινουκιανὸς ὁ Νεώτερος · Minucianus the Younger Rhetorician

On Arguments

Περὶ ἐπιχειρημάτων

Period: *Ῥωμαϊκή* [Roman](#)
Dialect: *Ἀττικίζουσα* [Atticizing](#)
Domain: *Ῥητορική* [Oratory](#)
Format: *Λόγος* [Oration](#)

340 (1t) ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ. Ὁ ῥήτωρ πίστεσι χρήσεται ταῖς μὲν ἐντέχνους, ταῖς δὲ ἀτέχνους. ἄτεχνοι μὲν οὖν εἰσιν αἱ μὴδὲν τῆς τοῦ ῥήτορος μεθόδου δεόμεναι, πλὴν ὅσον εἰς τὸ ἐν καιρῷ αὐταῖς τῷ προσήκοντι χρήσασθαι, οἷον μαρτυρίαι, ὅρκοι, προκλήσεις, βάσανοι, νόμοι, συνθήκαι. ἔντεχνοι δὲ ὅσαι καὶ εὐρέσεως καὶ οἰκονομίας δέονται μετὰ τέχνης. τῶν δὲ ἐντέχνων πίστεων αἱ μὲν εἰσιν ἠθικαί, αἱ δὲ παθητικαί, αἱ δὲ λογικαί, αἱ αὐταὶ καὶ πραγματικά. ἠθικαὶ μὲν ὅσαι ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ προσώπου τὴν πίστιν λαμβάνουσιν, οἷον ἀπὸ Περικλέους, ἀπὸ Ἀριστείδου· λέγομεν δὲ τὴν ἠθικὴν ἐπιχείρησιν ἔντεχνον εἶναι [δοκοῦσαν], ὅτι δεῖ, ἂν τε μὴ τοιοῦτον ἢ πρόσωπον, ἂν τε τοιοῦτον, τῷ λόγῳ αὐτὸ συστήσασθαι, ὥς ἐπὶ τοῦ Περικλέους ὁ Θουκυδίδης· ‘καίτοι ἐμοὶ τοιοῦτῳ ἀνδρὶ ὀργίζεσθε, ὅς οὐδενὸς ἥττων γινῶναι τὰ δέοντα καὶ ἐρμηνεύσαι ταῦτα, φιλόπολιν τε καὶ χρημάτων κρείσσων· τούτοις γὰρ ἅπασιν πιστοῦται τὸ μὴδὲν ἡδίκηκεναι τὴν πόλιν.

341 παθητικαὶ δὲ ὅσαι τὸν ἀκροατὴν εἰς ὃ βούλεται ὁ λέγων ὑπάγουσι καὶ ἄνευ τῆς τῶν πραγμάτων ἀποδείξεως, οἷον εἰς ὀργὴν ἢ εἰς ἔλεον ἢ εἰς φθόνον ἢ εἰς εὐνοίαν ἄγουσι. πραγματικά δὲ ὅσαι ἀπὸ τοῦ πράγματος, περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστί, τὰς ἀποδείξεις ἔχουσιν· αἱ δὲ ἀποδείξεις ἀκολούθως ἐκ τῶν καλουμένων ἐπιχειρημάτων γίνονται. ἐπιχειρήματα δὲ ἐστί τὰ πρὸς πίστιν τοῦ ὑποκειμένου ζητήματος λαμβανόμενα. τῶν δὲ ἐπιχειρημάτων τὰ μὲν ἐστί παραδειγματικά, τὰ δὲ ἐνθυμηματικά. παραδειγματικά μὲν ὅσα ἐξ ἱστορίας καὶ ὁμοιώσεως τῶν ἤδη πεπραγμένων λαμβάνομεν, οἷον ‘οὐ πιστεύουσιν Ὀλύνθιοι Φιλίππῳ· οὐ γὰρ περὶ μέρους χώρας οὐδὲ περὶ δόξης, ἀλλ’ ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος ὁ κίνδυνός ἐστιν αὐτοῖς· καὶ εἰς τοῦτο παράδειγμα· ‘καὶ ἴσασιν ἅ τ’ Ἀμφιπολιτῶν ἐποίησε τοὺς παραδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ Πυθναίων τοὺς ὑποδεξαμένους· οὐ γὰρ ἰδίους ἐνθυμήμασιν ὁ ῥήτωρ τοῦτο, ἀλλὰ τοῖς πρὸς ἄλλους πεπραγμένοις ἐπιστώσατο. δεῖ δὲ τὰ παραδείγματα γνώριμα εἶναι τοῖς ἀκούουσιν καὶ προσεχῇ τῷ πράγματι· εἰ δὲ καὶ πόρρωθεν λαμβάνοιτο, δεῖ αὐτὰ προσάγειν τῷ λόγῳ καὶ μὴδὲν ἐξ ἀδόξων λαμβάνεσθαι, ἀλλ’ ἢ τὰ πρόσωπα ἢ τὰ πράγματα ἢ καὶ ἀμφοτέρω ἔνδοξα εἶναι. ἀμφοτέρω μὲν οὖν ἔνδοξα ἐν ἐκείνῳ τῷ παραδείγματι, οἷον ‘ὕμεῖς ἐσώσατε Λακεδαιμονίους καὶ οὐκ ἐμνησικακήσατε, ἀλλ’ ἐβοηθήσατε· ἔνδοξον καὶ τὸ τῶν βοηθησάντων πρόσωπον, τὸ τῶν Ἀθηναίων.

342 ἔνδοξον δὲ τὸ πρᾶγμα μόνον τὸ ‘Λάμπιν Αἰγινήτας κοσμήσαντα τὸ ἐμπόριον αὐτοῖς μὴ πεποιῆσθαι πολίτην, μὴδὲ Μεγαρέας Ἑρμῶνα τὸν κυβερνήτην· τὰ μὲν γὰρ πρόσωπα μικρά, τὸ

δὲ ἐν τούτοις φρόνημα οὐ μικρόν. πάλιν τὸ πρόσωπον ἔνδοξον, ὡς ἐπὶ Ἀλκιβιάδου, ὃν φησιν ὁ Δημοσθένης κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνην εὐδαιμονίαν γενόμενον καταγνωσθῆναι, ὅτι ἦν ὑβριστής· ἐνταῦθα γὰρ τὸ πρᾶγμα ἄδοξον, συνίστησι δὲ ὁ Δημοσθένης τὴν ἐπὶ τοὺς ὑβρίζοντας ὀργὴν ἐκ τῆς δόξης τοῦ προσώπου. τοῦ παραδειγματικοῦ εἴδους εἰσὶ καὶ αἱ καλούμεναι παραβολαὶ καὶ αἱ εἰκόνες. διαφέρουσι δὲ αἱ μὲν παραβολαὶ τῶν παραδειγμάτων, ὅτι τὰ μὲν παραδείγματα ἐξ ἱστορίας λαμβάνεται, αἱ παραβολαὶ δὲ ἄνευ ἱστορίας καὶ ἀορίστως ἐκ τῶν γινομένων· ὥσπερ γὰρ οἰκίας οἶμαι καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότερα εἶναι· ἡ δὲ εἰκὼν ἔστι μὲν ἡ αὐτὴ τῇ παραβολῇ, ἐναργέστερον δὲ ποιεῖ τὸν λόγον, ὥστε μὴ μόνον ἀκούειν, ἀλλὰ καὶ ὁρᾶν δοκεῖν, οἷον ‘πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς Ἀριστογείτων ὥσπερ ὄφεις ἢ σκορπίος ἡρκῶς τὸ κέντρον, ἄττων τῇδε κάκεισε· τὸ μὲν γὰρ ὥσπερ ὄφεις παραβολή, τὸ δὲ ἡρκῶς τὸ κέντρον καὶ ἄττων δεῦρο κάκεισε ἐπίκοινον, ὥστε τὴν παραβολὴν καὶ τοῦ Ἀριστογείτονος ἐναργῆ παρέσχε τὴν ὄψιν τοῦ ὀρωμένου.

343 καὶ πάλιν· ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ τὰς γνάθους φουσῶν· παραδειγματικά δὲ καὶ ὅσα εἰς μύθους ἀνήκει. τὰ δὲ ἐνθυμήματα ὠνόμασται ἢ ὅτι ὁ ῥήτωρ αὐτὸς αὐτὰ εὔρηκε καὶ ἐνθυμεῖται, ἢ ὅτι προσενθυμεῖσθαι τοῖς δικασταῖς, εἴ τι ἐλλείποι, καταλείπει. ἔχουσι δὲ ἐλλείμματα οἱ ῥητορικοὶ συλλογισμοί, καὶ ταύτῃ διαφέρουσι τῶν ἐν φιλοσόφοις συλλογισμῶν, ὅτι οἱ μὲν τὰ συμπεράσματα ἐπάγουσιν, οἱ δὲ τὸ συμπεριαινόμενον ἐκ τῶν προτάσεων καὶ κατασκευῶν τῷ δικαστῇ προσενθυμηθῆναι καταλείπουσιν, οἷον ‘ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθεῖν ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ μηδὲ τοξεύῃ· ἡ ἐπαγωγὴ λείπει εἰς τὸ τέλειον συλλογισμόν εἶναι· ἀλλὰ Φίλιππος ταῦτα πράττει, ἐξ ὧν ἀλωσόμεθα ἡμεῖς Φίλιππος ἄρα ἡμῖν πολεμεῖ· δοκεῖ δὲ τισι καὶ ἡ συνεστραμμένη ἐκ τῶν πρώτων κατασκευῶν ἐπαγωγὴ ἐνθύμημα εἶναι, αἱ μὲν πρῶται κατασκευαί· ἃ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτά ἐστιν, ὧν οὐδὲν σὺ γέγραψαι· ἃ δ’ ἀντὶ τούτων ἡ βουλή γενέσθαι μοί φησιν, ταῦτ’ ἔσθ’ ἃ διώκεις· ἐπὶ τούτοις ὡς ἀποδεδειγμένοις τὴν ἐπαγωγὴν συνέστρεψε· τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι· ταῦτα μὲν οὖν ἀπορίας ἔχει πλείονας, τόποι δὲ τῶν ἐνθυμηματικῶν ἐπιχειρημάτων ἀπὸ τῆς αἰτίας, ἀπὸ τοῦ τίνος ἔνεκα, ἀπὸ τῆς ιδιότητος, ἀπὸ πηλικότητος, ἀπὸ τῆς ποσότητος, ἀπὸ προσώπου, καιροῦ, τόπου, τρόπου, διαφορᾶς, ὅρου, ἀπὸ τοῦ ἴσου, ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ἀπὸ τοῦ μείζονος, ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, ἀπὸ τοῦ μαχομένου, ἀπὸ ἐκβάσεως, ἀπὸ τοῦ ἐμπεριεχομένου, ὕλης, ἀφορμῶν, ἀπὸ τῶν παρεπομένων, ἀπὸ τοῦ ἅμα, ἀπὸ τοῦ γένους, ἀπὸ τοῦ εἴδους, ἀπὸ τοῦ καθόλου, ἀπὸ κρίσεως καὶ ὀνόματος, ἀπὸ συγκρίσεως καὶ ἀναπλασμοῦ, ἀπὸ τοῦ πρὸς τι, ἀπὸ τοῦ μέρους ἐπὶ τὸ ὅλον, ἀπὸ τοῦ ὅλου ἐπὶ τὸ μέρος, ἀπὸ τῶν πρὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ τῶν μετὰ τὸ πρᾶγμα.

344 Ἀπὸ μὲν τῆς αἰτίας· σύνοιδεν ἑαυτῷ Φίλιππος πολλὰ ἡδίκηκότι, καὶ διὰ τοῦτο μισοῦντας ὑμᾶς ἑαυτὸν καί, εἰ καιροῦ λάβοισθε, τιμωρησομένους· διὰ ταῦτα ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν· ἀπὸ τοῦ τίνος ἔνεκα· ἐγράφη τὸ ψήφισμα ὑπὸ Ἀριστοκράτους, ἵνα οἱ μὲν δύο τῶν βασιλέων ἐκπέσωσιν, εἷς δὲ κύριος τῆς Θράκης ὁ Κερσοβλέπτης γένηται· οὗτοι οἱ δύο τόποι, ὁ ἀπὸ τῆς αἰτίας καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ τίνος ἔνεκα, ὁ μὲν ἐκ τῶν παρεληλυθόντων, ὁ δὲ ἐκ τῶν μελλόντων τὴν πίστιν ἔχουσιν. ἀπὸ τοῦ ἰδίου· Ἀλέξανδρος μόνος βασιλέων τὴν οἰκουμένην εἶλε· παρὰ δὲ τῷ Δημοσθένει· τὸ μὲν γὰρ πόλεις πολλὰς ἡρῆκεναι καὶ χώραν καὶ τόπους καὶ ἄλλοις πολλοῖς ὑπῆρξεν· ἴδιον δὲ καὶ μόνῳ Φιλίππῳ συμβεβηκὸς τὸ ἐπειδὴ προδοτῶν ἐδεήθη, πλείονας εὐρεῖν ἢ ἐβούλετο·

345 ἀπὸ πηλικότητος· οὕτως ἐκόσμησαν οἱ πρόγονοι τὴν πόλιν ὡς μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων μηδεμίαν ὑπερβολὴν λελεῖσθαι· καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· μέγα; μεγάλη, μικρόν; μικρᾶ· εἴρηται δὲ ὁ λόγος περὶ τῆς ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ὀργῆς. ἀπὸ ποσότητος· παρὰ μὲν τοίνυν τὰς τριάκοντα μυριάδας μυρίους δίδωσιν μεδίμνους, παρὰ δὲ τὰς δέκα ὥσπερανεὶ τρισχιλίου· ἀπὸ προσώπου· οὐ γὰρ εἰς Δημοσθένην μόνον ὄντα με ἡσέλγαιεν, ἀλλὰ καὶ εἰς χορηγὸν ὑμέτερον·

καὶ ὁ Αἰσχίνης· ‘πεπόρνευται Τιμάρχῳ, καὶ τούτου τεκμήριον τὸ Μισγόλα καὶ ‘Ηγησάνδρῳ
συνεῖναι· ἀπὸ γὰρ τῶν προσώπων ὡς ἐπιτηδεῖων εἰς τὴν πρᾶξιν τὴν πορνείαν συνέστησεν. ἀπὸ
καιροῦ· καὶ ταῦτα ἔγραψε Τιμοκράτης Κρονίων ὄντων καὶ ἱερομηνίας καὶ διὰ ταῦτα τῆς
βουλῆς ἀφειμένῃς· ἀπὸ τόπου· ‘πάσης γὰρ οὔσης τῆς ἀκροπόλεως ἱερᾶς παρὰ τὴν χαλκῆν
μεγάλην Ἀθηνᾶν ἐν δεξιᾷ τὴν στήλην ἀνέστησαν· καὶ πάλιν Δημοσθένης φησὶ τετυπῆσθαι ἐπὶ
τῆς ὀρχήστρας μέσης. ἀπὸ τρόπου· ‘ὅταν ὡς ὑβρίζων, ὅταν κονδύλοις, ὅταν ἐπὶ κόρρησ· ἀπὸ
διαφορᾶς· ‘τίνι διαφέρει δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἶναι; ὅτι τῷ μὲν δούλῳ τὸ σῶμα πάντων τῶν
ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δὲ ἐλευθέροις εἰς χρήματα ἢ ζημία· ἀπὸ ὅρου· ‘αἰτία μὲν γὰρ
ἐστὶ φίλων ἀνδρῶν ἀμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικούντων· καὶ ὁ Δημοσθένης· ‘ἢ
οὐχ ἱερόσυλοι οὗτοι, τὰ μὲν ἱερά, τὰς δεκάτας τῆς θεοῦ καὶ πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν,
σεσυληκότες καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι αὐτὰς ἔχοντες, τὰ δὲ θεῖα, ἃ ἐγίνετο ὑμέτερα,
κεκλοφότες; διαφέρει δὲ τοσοῦτον αὐτῶν ἡ ἱεροσυλία τῶν ἄλλων, ὅσον οὐδὲν ἀνήνεγκαν εἰς
τὴν ἀκρόπολιν δέον αὐτούς’.

346 ἀπὸ τοῦ ἴσου· ‘εἰ μὴδ’ ἂ πάθοιτ’ ἄν, εἰ δύναιτο ἐκεῖνος, ταῦτα ποιῆσαι καιρὸν ἔχοντες οὐ
τολμήσετε; ἀπὸ ἐλάττονος· ‘ἄλλ’ εἰ μὲν μίαν ἢ δύο ναῦς ἀπώλεσεν, ἐκρίνεται ἄν περὶ προδοσίας;
ἐπεὶ δὲ ἐξήκοντα μὲν ἔλαβε τριήρεις, καὶ τὰ ἐξῆς ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· ‘εἴτα τὸν μὲν χορευτὴν
οὐδ’ ὁ προσκαλέσας ἀζήμιος ἔσται κατὰ τὸν νόμον, τὸν δὲ χορηγὸν οὐδ’ ὁ συγκόψας ὑφέξει
δίκην; καὶ γὰρ τὸν χορευτὴν ὡς ἐλάττονα τοῦ χορηγοῦ ἀντέθηκε καὶ τὸ προσκαλέσαι ὡς
ἐλάττον τοῦ συγκόψαι. ἀπὸ τοῦ μείζονος· ‘λέγονται χρήματα οἱ τριάκοντα δανείσασθαι, καὶ τὰ
ἐξῆς· εἴτα ἡ ἐπαγωγή, ὅτι ‘ἐκεῖνοι μὲν τοῖς ἡδικοκόσιν εἰσενεγκεῖν τὰ χρήματα ἤρουντο ὑπὲρ
τοῦ μὴδὲν λῦσαι τῶν ὠμολογημένων, ὑμῖν δ’ ἐξὸν ἄνευ δαπάνης τὰ δίκαια ποιῆσαι τοῖς
εὐεργέταις, ψεύδεσθαι μᾶλλον αἰρήσεσθε; ὁ ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου τόπος καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ
ἐναντίου ἔδοξε τισιν εἶναι ὁ αὐτός· ἔστι δὲ οὐχ ὁ αὐτός· ἐν μὲν γὰρ τῷ ἀντικειμένῳ ἐστὶ πρᾶγμα
γεγονός, οἷον ἡρίστευκεν, οὐκ ἡρίστευκε· λέλοιπε τὴν τάξιν, οὐ λέλοιπεν· ἐν δὲ τῷ ἐναντίῳ
δύο, ἢ λελοιπέναι τὴν τάξιν ἢ ἡρίστευκέναι· ἔσται δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν παραδειγμάτων
φανερώτερον· ‘εἴτα τοῦτο μὲν οὐχὶ λέγει τὸ ψήφισμα, εἰ δὲ βουλευὼν ἐγὼ τοὺς πρέσβεις ὥμην
δεῖν προσάγειν, τοῦτό μου διαβάλλεισ· εἴτα τὸ ἀντικείμενον· ‘ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; μὴ
προσάγειν γράφειν τοὺς ἐπὶ τοῦθ’ ἦκοντας; τῷ γὰρ προσαγαγεῖν ἀντίκειται τὸ μὴ προσαγαγεῖν.

347 τὸ δὲ ἐναντίον, ὃ καὶ μικρὸν ἔμπροσθεν εἶπον· ‘ἄλλ’ εἰ μὲν δύο ναῦς ἢ τρεῖς ἀπώλεσεν
ἡγούμενος ἡμῶν, περὶ προδοσίας ἄν ἐκρίνετο· εἰ δὲ ἐξήκοντα μὲν ἔλαβε τριήρεις καὶ πόλεισ’,
καὶ τὰ ἐξῆς· τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονός ἐστι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· τῷ γὰρ
ἀπολωλεκέναι τριήρεις τὸ μὴ ἀπολέσαι ἀντίκειται, τὸ δὲ προσκτήσασθαι ἐναντίον ἐστίν. ἀπὸ
τοῦ μαχομένου· ‘θαυμάζω δὲ ὁρῶν Φιλίππῳ μὲν ὑμᾶς ὀργιζομένους, ὃς εἰρήνην ἐκ πολέμου
ποιούμενος, καὶ τὰ ἐξῆς· ὁ ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τόπος ἢ ἀπὸ τῶν πεπραγμένων ἢ ἀπὸ τῶν
μελλόντων λαμβάνεται, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος ὁ Δημοσθένης ἀντέθηκεν, ὅσα ἐκ τοῦ
πεποιῆσθαι ναῦς ἐξέβη ἀγαθὰ καὶ ὅσα ἐκ τοῦ μὴ πεποιῆσθαι δεινά. τὰ δὲ ὡς μετὰ ταῦτα
ἐκβησόμενα πῶς εἰσῆγαγεν ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην; ‘εἰ γὰρ ὑπαρχουσῶν’ φησὶ ‘τούτων φαίνονται
τινες ἀνάξιοι, τί χρὴ προσδοκᾶν τότε, ὅταν παντελῶς μὴδὲν πλεόν εἶναι μέλλῃ τοῖς χρηστοῖς’.
ἀπὸ τοῦ ἐμπεριεχομένου· περιέχεται τῇ κλοπῇ τὸ ἐπιорκεῖν, τῷ ἀγγεῖλαι τὰ ψευδῆ τὸ Φωκέας
ἀπολωλέναι, τῷ κατατρίψαι τοὺς χρόνους τὸ Θράκην προδεδόσθαι.

348 ἀπὸ ὕλης· ‘εἰ λέγοι τις [ἄν] τὴν Μακεδονίαν ξύλα ἄφθονα ἔχειν εἰς ναυπηγίαν ὡς μὴδὲ δεῖσθαι
τῆς ἐν Πειραιεὶ ναυπηγίας· ὅπερ ἐν τῷ περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν εἴρηται. ἀπὸ
ἀφορμῶν· ‘ὁ δὲ ὡς οὐδὲν δεόμενος τῆς θαλάττης τριήρεις κατασκευάζεται καὶ νεωσοίκους
οἰκοδομεῖται· ἐκ γὰρ τούτων τὸ ἐπιβουλεύειν τῇ θαλάττῃ τὸν Φίλιππον συνέστηκεν. ἀπὸ τοῦ
ἅμα· ‘καὶ ἅμα Ἀρίστρατος ἐν Νάξῳ καὶ Ἀριστόλαος ἐν Θάσῳ, οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως,

τοὺς Ἀθηναίων κρίνουσι φίλους καὶ Ἀθήνησιν Αἰσχίνης Δημοσθένους κατηγορεῖ· τεκμήριον γάρ ἐστι τοῦ καὶ τοῦτον ἐχθρὸν εἶναι τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ τὰ αὐτὰ τοῖς ὡμολογημένοις ἐχθροῖς πράττειν. ἀπὸ τοῦ γένους· γένος δέ ἐστι τὸ πλείονα εἶδη περιέχον, οἷον ἐὰν εἴπῃς ζῶον, καὶ ἄνθρωπον ἐρεῖς καὶ ἵππον καὶ κύνα καὶ βοῦν καὶ ὅσα ἄλλα εἰς τοῦτο τὸ ὄνομα τὴν ἀναφορὰν ἔχει· ἂν μὲν οὖν εἴπῃς Χαβρίαν πολλὰς νίκας νενικηκέναι, γενικῶς εἴρηκας· ἐὰν δὲ καὶ ὀνομαστὶ μνημονεύῃς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, τῶν πρὸς Πελοπόννησον, τῶν πρὸς Γοργώπαν, τὰ εἶδη ταῦτα ἔσται· καὶ ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· ‘πᾶσαν ἀναιρεῖ τὴν πολιτείαν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον’· καὶ τοῦτο γενικῶς, εἴτα ἐπήγαγεν καὶ τὰ εἶδη· ‘καὶ γὰρ ψηφίσματα πολλάκις καὶ συμμάχους ἦττους ἀντὶ κρειττόνων ἐπέισθητε ἐλέσθαι’· ἐκ γὰρ τῶν εἰδικῶν τούτων κατεσκεύακε πᾶσαν ἀναιρεῖσθαι τὴν πολιτείαν.

349 ἀπὸ τοῦ καθόλου· ‘τοῦτο δέ ἐστιν οὐ μόνον τὸ μὴ προκατεγνωκέναι μηδὲν μηδὲ τὸ τὴν εὐνοίαν ἴσῃν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται καὶ προήρηται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως εἶσαι χρῆσασθαι’· ὧν γὰρ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ἐδεῖτο, ταῦτα εἰς τὸ καθόλου καὶ τὸ κοινὸν ἀνήγαγεν. ἀπὸ κρίσεως· ‘πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰσὶν ἐψηφισμένοι τοῖς ὑμετέροις νόμοις χρῆσθαι’· κέκριται γὰρ τὸ ἀρίστους εἶναι τοὺς Ἀθηναίων νόμους. δεῖ δὲ τὰς κρίσεις λαμβάνειν ἢ ἀπὸ ἐνδόξων προσώπων ἢ ἀπὸ πλήθους κεκριότος [ἦ]. ἀπὸ ὀνόματος· ‘ποῦ καὶ σφόδρα τοῦτο δηλοῖ; τῷ μὴ τῶν πεφευγόντων εἰπεῖν, ἀλλ’ ἐξεληλυθόντων, καὶ ὧν τὰ χρήματα ἐπίτιμα’· τοῖς γὰρ ὀνόμασιν ἐπιστάσαστο μὴ περὶ τῶν ἐκουσίων, ἀλλ’ ἀκουσίων γεγράφθαι τὸν νόμον. ἀπὸ συγκρίσεως· ‘ἐπὶ τοῦ Θεμιστοκλέους τειχισμοῦ καὶ τοῦ Κόνωνος’· ἀπὸ ἀναπλασμοῦ· ‘εἰ γὰρ ἡμᾶς δεήσειεν αὐτοὺς τριάκοντα ἡμέρας μόνον ἔξω τῆς πόλεως στρατοπεδεύσασθαι’, καὶ τὰ ἐξῆς.

350 ἀπὸ τοῦ πρὸς τι· ‘εἰ αὐτὴ μεμοίχευται, καὶ ὁ προσελθὼν αὐτῇ μοιχὸς ἐστίν’, ὡς ἐπὶ τοῦ μεταπεμψαμένου τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα· καὶ παρὰ Δημοσθένει· ‘εἰ Φιλοκράτης πέφηνε πυροπωλῶν ἢ ξυληγῶν, τὸ χρυσίον ἐπὶ τῶν τραπεζῶν καταλλαττόμενος, καὶ τούτων κοινωνῶν τῶν πραγμάτων Αἰσχίνης, εὐδελον, ὅτι καὶ οὗτος δεδωροδόκηκεν’· ἀπὸ τοῦ μέρους ἐπὶ ὅλον, οἷον εἰ ζητούμενων χρημάτων μέρος τι ἀπὸ τούτων φαίνοιτό τις ὑψηρημένος· τεκμήριον γὰρ τοῦτο ἔσται τοῦ καὶ πᾶν ὑψηρῆσθαι, ὡς ὁ Θουκυδίδης· ‘δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν πρώτη τε μηνύουσα καὶ τελευταία βεβαιοῦσα ἢ νῦν τῶνδε καταστροφή’· τὸν γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις θάνατον μέρος ὄντα ἀρετῆς εἰς ὅλην τὴν ἀρετὴν ἀνήνεγκεν. ἀπὸ δὲ τοῦ ὅλου ἐπὶ τὸ μέρος, εἰ ἀδήλου ὄντος, εἰ ἡδίκηκέ τις ἐφ’ ᾧ κρίνεται, ἔχοι τὸν ὅλον αὐτοῦ βίον ἐλέγχειν· ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τοῦ συμποσίου διαβολῇ· ἐπειδὴ γὰρ ἀμάρτυρα ἦν τὰ πρὸς τὴν Ὀλυνθίαν γυναῖκα, ἐκ τοῦ ἄλλου βίου ταῦτα ἐπιστάσαστο· ‘οὐκ ἴσασιν οὗτοί σε τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον;’ καὶ ὅσα ἄλλα εἴρηται. ἀπὸ τῶν πρὸ τοῦ πράγματος· ‘νυνὶ γάρ, ὃ πάντες ἐθρύλουν, ὡς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ Φιλίππῳ, γέγονεν αὐτόματον’· τὸ γὰρ ὅτι συμφέρει πέμψαι τὴν βοήθειαν τοῖς πρὸ τοῦ πράγματος εἰρημένοις πεπίστωται· καὶ πάλιν τῆς Αἰσχίνου δωροδοκίας τεκμήριον ποιεῖται τοὺς λόγους, οὓς πρότερον διεξῆλθεν, ὅτε ἀδωροδόκητος ἦν· ‘ἔστι γὰρ οὗτος ὁ πρῶτος ἀπάντων, ὡς τότε δημηγορῶν ἔφη’.

351 ἀπὸ δὲ τῶν ὕστερον τοῦ πράγματος ὁ Δημοσθένης· ‘ἐκ μὲν ὧν οἱ παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἔλεγον ἐδήλουν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς εἰς τὴν Βοιωτίαν κομισθησόμενα, ἐκ δὲ ὧν ἡμᾶς ἔφασαν τὰ ἐκ τῆς Βοιωτίας διαρπασθησόμενα’· δηλοῦται γὰρ ἐκ τῶν ἐπιγεννησομένων, ὅτι οἱ παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἀπεδείκνυσαν συμφορώτερον εἶναι Θηβαίοις Φιλίππῳ βοηθεῖν ἢ Ἀθηναίοις. Τέλος Μινουκιανοῦ.